

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Németh Renáta Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Németh Renáta ügyvéd) által képviselt felperesnek - a Jogi Képviseleti Önálló Osztály (1055 Budapest, Markó u. 16.; ügyintéző: dr. Goldea Zsuzsanna legfőbb ügyészségi ügyész) által képviselt Legfőbb Ügyészség (1055 Budapest, Markó u. 16.) II. rendű alperes és az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatala Jogi Képviseleti Főosztálya (1363 Budapest, Pf.: 24.; ügyintéző: dr. Poronyi Györgyi OITH beosztott bírósági bíróné) által képviselt Fővárosi Bíróság (1055 Budapest, Markó u. 27.) III. rendű alperes ellen **ügyészségi, illetve bírósági jogkörben okozott kár megtérítése** iránti perében a Heves Megyei Bíróság 2011. május 24-én meghozott 5.P.20.421/2010/15. számú ítélete ellen a felperes 16. sorszám alatt előterjesztett és Pf/5. sorszám alatt pontosított fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A felperes - módosított - keresetében 7.947.768 Ft kártérítés megfizetésére kérte kötelezni a II. és III. rendű alperest. Keresetének jogalapjaként a II. rendű alperes által indítványozott és a III. rendű alperes által alaptalanul elrendelt előzetes letartóztatását jelölte meg.

A II. és III. rendű alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. és III. rendű alperesnek fejenként 22.000 Ft perköltséget. A le nem rótt illetékről akként rendelkezett, hogy azt a felperes költségmentessége folytán az állam viseli.

Ítéletének indokolásában hivatkozott a Ptk. 339. § (1) bekezdésére és a Ptk. 349. § (1) és (3) bekezdésére. Rögzítette, hogy a felperes ellen indult nyomozást megszüntető határozat folytán az előzetes letartóztatás elrendelésére irányuló indítvány és a felperes letartóztatását elrendelő határozat is utóbb alaptalannak bizonyult, ez azonban nem jelenti azt, hogy az előzetes letartóztatással kapcsolatos ügyészési és bírósági döntések jogellenesek lettek volna, és az ezzel kapcsolatos felróhatóság megállapítható lenne.

A polgári bíróságnak nem feladata a sérelmezett döntések felülvizsgálata, hatásköre annak vizsgálatára terjed ki, hogy a büntetőügyekben eljáró szervezeti egység eleget tett-e törvényes eljárási kötelezettségének, elkövetett-e olyan jogsértést, ami az érdemi döntést befolyásolhatta. A bírói gyakorlat szerint csak a kirívóan súlyos jogalkalmazási és jogértelmezési tévedés, illetve tények kirívóan okszerűtlen értékelése, lényeges anyagi és eljárási szabálysértés vezethet a bírósági-ügyészési szervezetek kárfelelősségének megállapításához.

Az elsőfokú bíróság a beszerzett büntetőiratok alapján arra a következtetésre jutott, hogy az előzetes letartóztatás elrendelésével kapcsolatos ügyészési és bírói határozatok meghozatalakor a rendelkezésre álló bizonyítékok kellő alapot nyújtottak a megalapozott gyanú megállapítására, és a körülmények indokolták a felperes előzetes letartóztatását. Erre tekintettel a II. és III. rendű alperesek jogszerűtlen, felróható magatartást nem tanúsítottak.

A pervesztes felperest az elsőfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a perköltség viselésére kötelezte, amit a II. rendű alperes 6. sorszámú beadványban kidolgozottaknak megfelelően állapította meg hozzáadva a levelezés költségét.

A felperes - pontosított - fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének a II. és III. rendű alperesnek fizetendő perköltségre vonatkozó rendelkezése megváltoztatását kérte elsődlegesen akként, hogy a bíróság mentesítse a felperest a perköltség fizetése alól, másodlagosan a perköltség összegét a felére kérte leszállítani.

Előadta, hogy az alperesi képviselők feladatukat munkaviszony keretében látták el, ezért részükre perköltség megállapítása indokolatlan, illetve annak mértéke túlzott, tekintettel arra, hogy összesen két tárgyalás megtartására került sor.

A II. rendű alperes - a Pf/2. sorszámú előterjesztett ellenkérelmében - az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Előadta, hogy a felperessel szemben részletesen kiszámított és igazolt perköltségigénye volt, erről a bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján megalapozottan döntött. Az ítélet megváltoztatására jogszabályi lehetőség nincs.

A III. rendű alperes - a Pf/4. sorszámú előterjesztett fellebbezési ellenkérelmében - az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Előadta, hogy az eljárás során a III. rendű alperes képviselőjével munkadíj nem merült fel, de az elsőfokú bíróság ilyet nem is állapított meg. A perköltség összege a tárgyaláson való megjelenéssel kapcsolatban felmerült útiköltséget és napidíjat foglalja magába. Ennek összegét az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, alaptalan a fellebbezés azon állítása, hogy a megítélt perköltség mértéke eltúlzott.

A felek tárgyalás tartását nem kérték, ezért a másodfokú bíróság a felperes fellebbezését a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Az elsőfokú bíróság ítéletének a Pp. 228. § (4) bekezdése szerint fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett a felperes keresetét elutasító rendelkezése, ezért azt a másodfokú bíróság nem érintette.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és ítéletének jogi indokolásával is maradéktalanul egyetértett, az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokait ezért határozatában nem ismétli meg, azokra a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján visszautal, a fellebbezésben foglaltak miatt azonban kiemeli a következőket.

A felperes keresetét az elsőfokú bíróság elutasította, így pervesztes lett, erre tekintettel köteles megfizetni a II. és III. rendű alperes mindazon költségét, ami a célszerű és jóhiszemű pervitelével kapcsolatban akár a bíróság előtt, akár a bíróságon kívül felmerült (Pp. 75. § (1) bekezdés, Pp. 78. § (1) bekezdés). A II. és III. rendű alperesek a II. rendű alperes 6. sorszámú benyújtott előkészítő irata alapján kérték megállapítani a perköltséget. A II. rendű alperes részletesen kidolgozta a költségigényét a Pp. 75. § (3) bekezdése alapján. A képviselő ellátásáért munkadíjra nem tartott igényt, de a kiküldetés napidíjának megfizetését és az útiköltség megtérítését kérte (Pp. 186. § (1) bekezdés, 1994. LXXX. törvény 46. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, 46/D. § (1) és (2) bekezdés). Tárgyalási naponként 10.744 Ft-ban jelölte meg költségigényét. A II. és III. rendű alperesi képviselők a megtartott két tárgyaláson megjelentek, ellenkérelmeket és előkészítő iratokat nyújtottak be postai úton. Az elsőfokú bíróság a II. és III. rendű alperes perköltségét az előadott és igazolt adatok figyelembevételével állapította meg, a levelezés költségét hozzászámítva (Pp. 79. § (1) bekezdés). Az elsőfokú bíróság a jogszabályoknak megfelelően járt el a perköltség megállításánál és összege meghatározásánál, a rendelkezés megváltoztatására nincs lehetőség.

Igazolható költség, amelyről a másodfokú eljárásban rendelkezni kellett volna nem merült fel. A fellebbezési illetékről a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 14. § szerint határozott a másodfokú bíróság.

, 2011. október 4.

Dr. Tölg-Molnár László s.k.
a tanács elnöke, előadó

Dr. Hőbl Katalin s.k.
bíró

. Madarász Anna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: